

i omsætning, hvilket i denne situation typisk sker i forbindelse med salget til færdigvareproducenten. Ifølge § 7, stk. 3, bliver delproducenten endvidere fri for ansvar, hvis han kan bevise, at defekten på delproduktet kan tilskrives udformningen af det produkt, i hvilket delproduktet indgår, eller anvisninger, der er givet af fabrikanten af det færdige produkt.

Såfremt flere kan drages til ansvar efter lovforslagets bestemmelser, hæfter disse solidarisk, jf. lovforslagets § 12, der tillige indeholder regler om regres. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til stk. 2

Ifølge *stk. 2* pålægges EF-importøren af et produkt, dvs. den, der indfører produktet fra et ikke EF-land til EF, samme ansvar som producenten. Baggrunden for denne bestemmelse er ligesom bestemmelserne i *stk. 3* og *4* at sikre forbrugeren mest muligt. Bestemmelsen er således med til at sikre, at erstatningskravet altid kan rejses mod en ansvarlig, der har hjemting i EF. Bestemmelsen har fået særlig betydning, efter at EF-domskonventionen er blevet gennemført. Der henvises til de almindelige bemærkninger nr. 6.

Den pågældende import skal være sket med henblik på *salg eller anden form for omsætning*, hvorfor indførsel af f.eks. en maskine udelukkende til brug i importørens egen erhvervsvirksomhed ikke medfører, at importøren omfattes af *stk. 2*. Det er ikke nogen betingelse for, at importøren ifalder ansvar som producent, at overdragelse til forbrugeren er betinget af vederlag. Ikke-erhvervsmæssig indførsel af produkter f.eks. i forbindelse med turistrejser medfører ikke, at den pågældende anses som importør efter *stk. 2*. Det gælder, selv om de pågældende varer købes med henblik på videresalg eller bortgivelse.

Til stk. 3-5

Bestemmelsen definerer, hvem der er mellemhandler. Det er den, som erhvervsmæssigt bringer et produkt i omsætning uden at anses som producent.

Mellemhandleren ifalder et særligt hæftelsesansvar over for skadelidte og senere mellemhandlere i omsætningskæden, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11. Mellemhandlerens stilling kan sammenlignes med selvskyldnerkautionistens.

Enhver form for omsætning omfattes som udgangspunkt af begrebet mellemhandler. Et produkt er ikke kun bragt i omsætning, når der foreligger videresalg, men også når der foreligger leasing og udlejning. Der er ingen betingelse for, at produktet er bragt i omsætning, at overdragelsen er sket mod ve-

derlag. Den, der alene har foretaget transport af produktet eller f.eks. som handelsagent formidlet handlen, er derimod ikke mellemhandler og ifalder derfor ikke mellemhandleransvar.

Det er en betingelse for at blive anset som mellemhandler og således for at ifalde mellemhandleransvar, at den pågældende har bragt produktet i omsætning erhvervsmæssigt. Begrebet »erhvervsmæssigt« skal forstås på samme måde som begrebet »som led i sin erhvervsvirksomhed«, der anvendes i lovforslagets § 4, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse. Den, der f.eks. sælger sin brugte bil til en bilforhandler eller til en anden privat, hæfter ikke for producentens ansvar. Dette gælder, selv om den pågældende er erhvervsdrivende, f.eks. håndværker, når blot salg af biler ikke er et led i den pågældendes erhvervsvirksomhed.

Som mellemhandler anses som udgangspunkt ethvert led i omsætningskæden. Dog omfattes producenten ikke af reglen. Det gælder både de producenter, der har deltaget i selve produktionsprocessen, og de mellemhandlere, der efter § 4, anses som producenter. Den, der har importeret et produkt til EF, ifalder således ikke et hæftelsesansvar som mellemhandler, men bliver efter § 4, stk. 2, og § 6 selvstændigt objektivt ansvarlig for skaden. Ansvar som producent, herunder EF-importør, indebærer imidlertid i realiteten ofte ligeledes en art hæftelsesansvar for tidligere produktions- eller omsætningsled. Således er EF-importøren selvstændigt ansvarlig på objektivt grundlag for en produktskade, selv om produktet allerede var defekt, da importøren modtog det, og selv om importøren ikke havde mulighed for at konstatere, at produktet var defekt.

Hvis en mellemhandler bringer et såkaldt anonymt produkt i omsætning, anses denne, jf. § 4, stk. 4, som producent, og er som følge heraf objektivt ansvarlig for produktskade. Hvis mellemhandleren imidlertid inden rimelig tid kan oplyse skadelidte om EF-producentens eller EF-importørens navn og adresse eller navn og adresse på den, der har leveret produktet til mellemhandleren, anses denne efter reglen i § 4, stk. 5, ikke som producent. Hvis mellemhandleren efter denne regel frigør sig for det objektive ansvar, medfører dette dog ikke, at mellemhandleren herved er ansvarsfri. I stedet omfattes mellemhandleren af reglen i § 11 om mellemhandleransvar.

De oplysninger om den ansvarliges identitet, som skadelidte skal modtage efter *stk. 5*, for at mellemhandleren kan slippe for at blive anset som producent, skal være så præcise, at skadelidte på grundlag heraf vil kunne retsforfølge den pågældende. Han skal derfor både have kendskab til dennes navn og